

Inhoudsopgave

Voorwoord

1. Ontwikkelingen op Kaapverdië, in het bijzonder de muziekcultuur
2. Ontwikkelingen op Fogo
3. Onze activiteiten op Fogo in 2011
4. Onze plannen op Fogo voor 2012
5. Informatie over de geldwerving in 2011
6. Financieel overzicht 2011

Voorwoord

Het jaar 2011 is in velerlei opzichten een uitstekend jaar voor zowel Fogo als voor onze Stichting in Nederland geworden en we hebben weer grootse plannen voor 2012. Derhalve is er voldoende aanleiding om u hiervan in dit jaarverslag uitvoerig op de hoogte te stellen. Ik hoop dat u het weer met plezier zult lezen, zodat u er nog meer van overtuigd kan zijn dat uw geld goed besteed wordt.

Hier moet het dit jaar allemaal gebeuren!

1. Ontwikkelingen in Kaap Verdië, in het bijzonder de muziekcultuur

Elk jaar wil ik in dit eerste hoofdstuk van het jaarverslag ingaan op een speciaal onderwerp, dat mijn interesse heeft m. b. t. mijn tweede vaderland, zoals ik dat als Ereburger van Kaap Verdië voel. Dit keer wil ik u, mede naar aanleiding van het recente overlijden van Cesaria Evora, de grootste zangeres die Kaap Verdië ooit heeft gekend, iets vertellen over haar leven en verder over de diverse muziekstijlen, die er op deze mooie archipel van negen eilanden bestaan.

De carrière van Cesaria Evora is pas na haar 52e levensjaar goed op gang gekomen. Ze kwam uit een muzikale familie op het eiland San Vicente. Op haar 17e begon ze voor een paar escudo's en een borrel te zingen in de vele café's, die de havenstad Mindelo rijk was. Dit bleef ze tientallen jaren doen, zonder dat haar bijzondere talent werd opgemerkt. In 1987 werd ze uiteindelijk toch ontdekt en uitgenodigd om in Parijs een platenalbum op te nemen. Hoewel deze grammofoonplaat een succes werd, duurde het nog tot 1995 voordat de echte internationale doorbraak er voor haar kwam en haar leven begon van concertzaal naar concertzaal en van hotel naar hotel over de hele wereld. Er zijn inmiddels al meer dan vier miljoen platen en CD's van haar muziek verkocht. Ze was de absolute koningin van

de morna, de weemoedige Kaapverdische mix van Portugese fado , softe West-Afrikaanse percussieritmes en zwoele Braziliaanse melodieën. Het zijn perfecte onthaast-liederen. Om de hoop en heimwee hierin te voelen hoef je geen Portugees of Creools te verstaan. De achtergrond van de inhoud van haar songteksten voert terug naar de slavenhandel, het kolonia-lisme en de vele Kaapverdianen (ca. 700.000) in het buitenland, die heimwee (saudade) hebben naar hun vaderland. Haar liederen hadden en hebben voor hen een helende werking om hun eigen pijn tijdelijk te vergeten. Op haar CD "San Vicente so longe" zijn hiervan diverse voorbeelden te horen.

Cesaria werd de "diva op blote voeten" genoemd, omdat ze altijd blootsvoets optrad . In mei 2010 trad ze voor het laatst op voor een aantal concerten in Lissabon, waar ca. 50.000 Kaapverdianen wonen. Vlak daarna werd ze getroffen door een hartaanval. Na een herstelperiode op San Vicente kreeg ze in september 2011 een beroerte, wat het einde betekende van haar glansrijke carrière. Op 70-jarige leeftijd is ze op 18 december in het ziekenhuis gestorven. Er werd twee dagen van officiële rouw afgekondigd en ze kreeg een staatsbegrafenis, waar 15.000 personen en vooral fans uit alle delen van de wereld aanwezig waren. Voorop in de stoet liep de nieuwe President van Kaap Verdië, Sr. Fonseca, die haar later in zijn toespraak "de grootste ambassadeur van Kaap Verdië in het buitenland" noemde.

Ik heb zelf als fan van haar muziek het geluk gehad haar in juni 2008 te mogen ontmoeten in het vliegtuig van Sal naar Praia, waar ze naast mij kwam te zitten. Toevallig was ik met mijn draagbare CD-speler een CD van haar aan het beluisteren, hetgeen ik haar liet zien. We hebben leuk met elkaar gesproken en ik mocht een foto van haar nemen, die ik hierbij met enige trots heb geplaatst.

Op het tweede Wereldfestival in september 2011 in Gouda trad onder meer de Kaapverdiaanse band “Rabasa” uit Rotterdam op, een groep van acht enthousiaste muzikanten, die proberen de cultuur van Kaap Verdië in diverse muziekstijlen uit te dragen. Niet alleen door het spelen van muziek in concertzalen door het hele land en op diverse festivals, maar ook door het geven van lessen aan jongeren op scholen om hen de kennis van de Kaapverdiaanse muziek bij te brengen.

Zo kunnen feesten, familiegebeurtenissen en kerkdiensten niet zonder muziek. Ook in hun geboorteland treden zij veel op. In september 2001 speelde Rabasa voor het eerst in Kaap Verdië voor een uitzinnig publiek op het Internationale muziekfestival van Cidade Velha op hun eigen eiland Santiago. Voor de volgende editie een jaar later werden ze meteen weer geboekt. Een hoogtepunt was het concert in de grote zaal van het Concertgebouw in juli 2006. Op hun eerste studioalbum “Pertu di bo” staan veel eigen composities in verschillende genres van de Kaapverdiaanse muziek, zoals de morna, bandeira, coladeiro, batuque, mazurka en tabanka te beluisteren zijn.

De centrale ligging van Kaap Verdië, op 500 km van de West- Afrikaanse kust ter hoogte van Senegal, bracht verschillende muzikale stromingen uit West-Afrika , Europa en Latijns-Amerika bij elkaar. Per eiland treffen we niet alleen een gevarieerde natuur aan, maar ook diverse muziekgenres. Op ons “eigen” eiland Fogo is bijvoorbeeld, naast de morna, de bandeira zeer geliefd, vooral op het traditionele feest op 1 mei, vernoemd naar Sao Philipe, de patroonheilige van het eiland. Bij dit feest draait het om een vlag (bandeira), die eerst in de zee wordt gedoopt en vervolgens wordt gezegend tijdens een speciale mis in de kerk. Deze vlag is de inzet bij de paardenrennen, waarbij de familie die de vlag verovert het volgende feest organiseert en betaalt. Daarna volgt een processie door de hoofdstad San Filipe, waarbij de trotse winnaar de vlag toont aan de vele toeschouwers. Hij wordt hierbij

begeleid door vier trommelaars, die een batuque-achtig ritme slaan. Eenzelfde aantal speelt verschillende ritmes op marstrommels naar oud-Europees model.

Batuque is de een van de oudste muziekgenres van Kaap Verdië en wordt voornamelijk gespeeld op het eiland Santiago. Traditioneel wordt deze muziek door vrouwen gespeeld en gezongen.

Deze vrouwen bespelen een tussen hun knieën geklemde bundel textiel, waarop met de handen wordt geslagen. Deze manier van spelen is vermoedelijk ontstaan ten gevolge van het verbod op het gebruik van trommels ten tijde van de slavernij. De Portugezen wilde hierdoor voorkomen dat er opstanden uitbraken en dat slaven geheime berichten met elkaar konden uitwisselen.

Als laatste, maar wel als belangrijkste muziekstijl, wil ik iets vertellen over de morna, de melancholische muziek, die je op bijna alle eilanden kunt horen en waarbij in de poëtische teksten het vertrek, de liefde en de heimwee centraal staat. De morna wordt door alle Kaapverdianen gevoeld als de nationale muziek. Dit muziekgenre is rond 1800 op het eiland Boa Vista ontstaan. In het begin werd de morna slechts instrumentaal en snel uitgevoerd, maar onder invloed van de Braziliaanse modinha werd de morna langzamer en werden dichtelijke teksten toegevoegd. Liefde voor het moederland, maar ook hoop op een betere toekomst, vormt de kern van deze poëzie. De van het eiland Brava afkomstige journalist en dichter Eugenio Tavares heeft in het begin van de vorige eeuw de morna verder grootgebracht en zijn lyrische inhoud gegeven. De zanger Bana is naast Cesaria Evora bekend om zijn prachtige morna's.

Ik hoop dat deze uiteenzetting voor u een uitnodiging is om bijvoorbeeld eens een verzamel-CD aan te schaffen met diverse soorten Kaapverdische muziek. Nog beter is het om tijdens een mooie vakantie op een aantal eilanden niet alleen van de fraaie natuur ook van de heerlijke muziek te genieten. Ik kan u daarover natuurlijk uitgebreid informeren, als u dat zou wensen.

2 Ontwikkelingen op Fogo

Net als vorig jaar is het regenseizoen 2011 gelukkig weer goed te noemen. Op Fogo wordt dan ook gesproken over een "um ano agrícola", oftewel een goed jaar voor de landbouw met goede oogsten. Met name in het noordelijk deel van het eiland viel vanaf half juli overvloedig regen. Van 19 tot 21 augustus heeft het zelfs 51 uur achtereen geregend, zodat alle cisternes weer geheel gevuld waren en er hoop was op een goede oogst van onder meer mais, aardappelen en maniok. In het zuiden was de regenval helaas wat minder, zodat de oogst daar tegenviel. Jammer genoeg stak er in januari jl. gedurende vier dagen een zeer sterke wind op, die aan het opgroeiende graan ernstige schade heeft toegebracht.

Helder water uit de cisterne van Velho Manuel

Het werk aan de verbreding en asfaltering van de rondweg van 80 km om Fogo heen vordert gestaag. Een Italiaanse wegenbouwmaatschappij is er druk mee bezig. Deze klus schept veel werkgelegenheid voor een hoop Kaapverdianen. Het gedeelte tussen de hoofdstad San Filipe en Campanas (ca. 21 km) komt in 2012 gereed. Het gehele werk gaat zo'n 5 tot 6 jaar duren. Er moeten namelijk ongeveer 250 kleine en grote bruggen gebouwd worden over de vele ribeira's, de droge rivierbeddingen die het regenwater vanuit de heuvels naar de Atlantische Oceaan afvoeren; ook moet de waterleiding op veel plaatsen vernieuwd worden. Verder worden aan beide zijden van de weg muren gebouwd om bij zware regenval de weg te beschermen tegen vernieling van de weg door modder en stenen.

Er zijn een aantal belangrijke projecten onder handen op Fogo, waaronder de bouw van een groot lyceum voor ca. 400 leerlingen in Ponta Verde, het dorp waar onze Stichting ook bezig is met een forse uitbreiding van de technische school. Nu is er daar nog een dependance van het lyceum van San Filipe voor de onderbouw in een bestaande basisschool. Verder wordt er daar ook nog aan een groot hotel gewerkt. Er is dus volop bedrijvigheid in Ponta Verde. Door Italiaanse ondernemers zijn in de afgelopen jaren veel wijngaarden aangelegd bij het dorp Maria Chaves en is aan de rand van San Filipe een grote wijnkelder gebouwd voor de opslag van de geproduceerde wijnen. De export van de uitstekende Fogo-wijn kan mede hierdoor behoorlijk verhoogd worden.

De vergroting en renovatie van het vliegveld is in 2011 gereedgekomen. Er is nu een lange landings- baan van 1500 meter lang en er is parkeerruimte gekomen voor zes middelgrote vliegtuigen. Ook is men begonnen aan de uitbreiding van de haven van Fogo, drie kilometer ten noorden van San Filipe, met een vissershaven en een verlenging van de kade om schepen tot maximaal 100 meter te kunnen laten aanmeren. Begin 2011 is ook een draagvleugelboot in de vaart gekomen, die dagelijks de route tussen de hoofdstad Praia op het eiland Santiago, Fogo en Brava onderhoudt. De vaartijd tussen deze eilanden wordt hierdoor met de helft verkort. Er kunnen nu meer toeristen naar Fogo en Brava komen, hetgeen zeer goed is voor de plaatselijke economie.

3. Onze activiteiten op Fogo in 2011

Half februari ging de hr. Spinola alweer voor zijn eerste werkbezoek naar Kaap Verdië. De eerste dagen hiervan werden in Praia doorgebracht om er gesprekken te voeren op het kantoor van de I.E.F.P., de financiële afdeling van het Ministerie van Arbeid, Onderwerp is het regelen van de lerarensalarissen voor de opleidingen Electro- en Metaaltechniek. Voor de eerstgenoemd hebben zich 18 cursisten opgegeven (w.o.vijf vrouwelijke) en voor de tweede 20, waarvan vier vrouwen. De subsidieaanvragen zullen z.s.m. worden ingestuurd.

Verder vindt er een gesprek plaats met Sra. Maria Brito, de Ambassadeur van Amerika in Kaap Verdië, om over de ingediende subsidieaanvraag te praten voor de aankoop van een grote partij aluminium, die door onze stichting is gekocht in Portugal. Het gaat om een bedrag van ca.€ 6.800, dat hopelijk in de loop van het jaar op de rekening van de Ass. Agua para Viver gestort zal worden.

Op Fogo worden diverse besprekingen gevoerd met de twee organisaties, waarmee wij al enkele jaren prettig samenwerken, te weten het Deense Bornefonds en de CRP (Commissie Bestrijding Armoede). Van het eerstgenoemde fonds ontvangen wij in 2011 zo'n € 900 per cursist van de leerlingen, waarvoor een sponsor in Denemarken is geregeld. De CRP betaalt mee aan de kosten voor voedsel en onderdak in de twee gehuurde huizen voor de huisvesting van ca.20 cursisten. De gang van zaken op onze technische school verloopt naar wens. Een elektriciteitsbedrijf in Praia heeft toegezegd ons te willen helpen met de levering van kabels, elektriciteitsdraden etc.

Twee door ons verscheepte dozen met computers worden door de hr. Spinola uitgeklaard bij de douane en afgeleverd bij een lyceum in Praia. Als vergoeding voor de transportkosten krijgen wij een bedrag gestort van ca. 360 euro. Met deze computers komt het totaal aantal computers, die wij naar een zestal eilanden gebracht hebben, op boven de 1400 stuks.

Bij het tweede werkbezoek in juni/juli hoort de hr. Spinola dat wij van de I.E.F.P. maar liefst € 23.000 in twee termijnen gesubsidieerd krijgen voor salarisbetalingen. De eerste tranche van € 10.500 is al naar onze rekening op Fogo overgemaakt.

Voor reparatie van één van de metaalmachines wordt in Praia een nieuw onderdeel gekocht. Na vervanging van het kapotte onderdeel loopt de machine weer naar behoren.

Met de lopende cursussen verloopt alles naar verwachting. In juli begint, na het theoretische gedeelte, de praktijkcursus voor de opleiding Metaaltechniek.

In overleg met het bestuur van Ass. Agua para Viver wordt geconcludeerd dat de organisatie van de inkoop van aluminium, fabricage en verkoop van de gemaakte raam- en deurkozijnen goed opgezet moet worden. We hebben een deskundig persoon nodig om deze hele gang van zaken goed te begeleiden. De loonkosten van deze persoon komen dan weliswaar voor onze rekening, maar in de praktijk moet hij zijn eigen salaris kunnen terugverdienen.

De bouw van een nieuw internaat bij Ass. Agroverde (een landbouwschool) vordert gestaag en wij mogen alle raam- en deurkozijnen leveren.

In september heeft Sarah Krivanko, de lerares Engels, die wij voor twee jaar van het Peace Corps toegewezen hebben gekregen, alweer afscheid van ons moeten nemen, omdat zij haar beroep als architect in Amerika weer zal oppakken. Sarah heeft veel voor ons betekend. Ze was enthousiast over het werk van de beide Stichtingen, zowel op Fogo als in Nederland. Zij was voorstander van de bouw van een vleugel naast het bestaande gebouw in plaats van het bouwen van een tweede verdieping er bovenop. Ze tekende alvast voor ons hoe het er in juli 2012 naar verwachting uit zal komen te zien en deelde de ruimten in het gebouw in, zoals zij dacht dat het voor ons in het gebruik het beste zou zijn. Vervolgens heeft Ir. Canuto op grond hiervan een begroting van de totale bouwkosten gemaakt, die uitkwam op ca. € 137.500. Met een leuke, feestelijke bijeenkomst, mooie woorden en als cadeau een mooi fotoboek van Kaap Verdië hebben wij afscheid van haar genomen. Wij zullen haar bouw-kennis en haar inzet als lerares missen.

Een andere activiteit, die in de loop van 2011 in het dorp Campanas heeft plaatsgevonden, is de afbouw van een woonhuis voor drie weeskinderen, die door hun Opa en Oma verzorgd werden, na het overlijden van hun moeder. Het huis waarin zij kwamen te wonen hoog in de heuvels boven Campanas was veel te klein en moeilijk bereikbaar. Daarom werd door de familie besloten een nieuw huis te gaan bouwen. Via geld van familie uit Amerika en Nederland werd een begin gemaakt met de bouw. Er was echter geen geld meer om het huis af te bouwen door ziekte en werkloosheid van de familie in Amerika. Toen mijn vrouw en ik in december 2010 op Fogo waren, ontmoetten wij de grootouders en beloofden hen ons best te zullen doen om in Nederland geld in te zamelen om de afbouw van het huis te mogelijk te maken. De kosten hiervoor werden begroot op ca. € 5.000.

Thuisgekomen zijn wij een actie gestart via een artikel in een huis-aan-huisblad en een kerkblad. Dit leverde een behoorlijke respons op en samen met een donatie van vrienden van Water voor Leven werd € 3000 bijeengebracht. Het restant is door onze Stichting gefinancierd om de bouw niet nog langer te laten duren. De hr. Spinola heeft tijdens zijn werkbezoek van half oktober tot half januari 2012 veel van zijn tijd gestoken in de begeleiding van deze bouw. De vrijwillige hulp in natura of werk van familieleden en dorpsgenoten mag zeker niet ongenoemd blijven. Het is gelukkig nog op tijd gelukt en op 13 januari 2012 werd het huis in aanwezigheid van de fam. Spinola en familieleden in gebruik genomen. De blijdschap en dankbaarheid van de bewoners was erg groot. Het is een mooi huis geworden, waar de kinderen en hun Opa en Oma hopelijk nog heel lang plezier van zullen hebben.

Overhandiging van de sleutel aan de oudste dochter

4. Informatie over de geldwerving in 2011

De forse stijging in 2010 van de opbrengsten van onze particuliere donateurs heeft zich helaas in 2011 niet voortgezet. Nog altijd zijn nieuwe donateurs natuurlijk van harte welkom!

Het restantbedrag van bijna € 2.500, dat we nog van de NCDO kregen over de subsidie 2010 was voorlopig de laatste bijdrage van de Overheid aan onze projecten. De KPA-pot, waaruit wij achttien jaar lang een subsidie van 50% van onze projectkosten kregen, werd per 1 oktober 2010 wegbezuinigd, hetgeen voor zo'n 350 Stichtingen of Verenigingen een enorme teleurstelling was.

Een andere tegenvaller voor ons was het wegvallen van de subsidie van de Gemeente Reeuwijk, die ons vanaf het begin van onze activiteiten in 1980 jaarlijks financieel heeft gesteund. Door de fusie met Bodegraven is daar abrupt een einde aan gekomen, omdat in de gezamenlijke gemeente-begroting 2011 geen bedrag voor steun aan ontwikkelingshulp was opgenomen en onze aanvraag van ca. € 4.500 derhalve werd afgewezen. Bij deze willen wij het Gemeentebestuur van Reeuwijk hartelijk danken voor de royale steun, die we in de afgelopen 30 jaar van hen hebben gekregen.

Ook van onze jaarlijkse subsidie van de S.O.G. (Stichting Ontwikkelingssamenwerking Gouda) hebben wij in 2011 noodgedwongen afscheid moeten nemen. Hieraan lag ten grondslag de forse daling van de subsidie, die S.O.G. kreeg van het Gemeentebestuur van Gouda. Deze daalde van € 45.000 in 2010 tot € 14.000 in 2012. Wij zijn het bestuur van S.O.G. erkentelijk voor de steun op velerlei terrein, die wij van hen gekregen hebben in de afgelopen twintig jaar.

Dit was het slechte nieuws, maar achter de wolken schijnt toch altijd de zon! Als penningmeester stond ik voor de forse uitdaging om ondanks alles de financiering te vinden voor de uitvoering van ons voorgenomen project voor een noodzakelijke uitbreiding van de bestaande technische school in Ponta Verde in 2012. Hoe mooi het geheel er in medio 2012 uit komt te zien, kunt u op het voorblad van dit jaarverslag bewonderen, met dank aan Herre Methorst.

Daar ik me ervan bewust was dat het mij niet zou lukken om op redelijk korte termijn (9 maanden) zoveel geld bijeen te verzamelen heb ik hulp gezocht en deze ook vrij snel gevonden. Via Partin, de organisatie die als nuttig informatieplatform dient voor organisaties op het gebied van ontwikkelings-samenwerking, kwam ik in contact met het Bureau Internationale Samenwerking (BIS) te Tilburg. Na een kennismakingsgesprek in Gouda met de directeur, Martine Stoppelenburg, was het ijs al snel gebroken en spraken wij af met elkaar samen te willen werken om deze klus te klaren. In april werd al een contract getekend, waarin de voorwaarden van de geldwervingsactiviteiten geregeld werden. Op no cure-no-pay basis werd afgesproken, dat BIS de expertise, opgedaan in haar bijna 10-jarig bestaan, zou gaan inzetten om gezamenlijk met onze Stichting subsidieaanvragen te gaan indienen. Eerst werd een degelijk en professioneel projectplan opgesteld en ons jaarverslag 2010 van een nieuwe indeling en huisstijl voorzien, hetgeen goed gelukt is. Samen met diverse andere stukken en onze mooie brochure werden deze aanvragen om financiële steun voor onze plannen naar een dertigtal Stichtingen of foundations van bedrijven of particulieren uit het bestand van BIS gestuurd. Hoewel het natuurlijk niet altijd raak was, werkte deze methode uiteindelijk uitstekend. De toezeggingen met redelijk grote bedragen kwamen al spoedig met enige regelmaat binnen.

Ook onze bestaande en vaak langdurige relaties van Stichting Water voor Leven werden door mij schriftelijk benaderd en bijna allemaal reageerden zij positief op ons verzoek om ons nogmaals financieel te ondersteunen. De Diaconie van de Gereformeerde Kerk te Gouda verhoogde haar jaarlijkse bijdrage met € 2000 en ook het Passionistenklooster te Haastrecht verdubbelde haar gebruikelijke subsidie van € 5.000 tot € 10.000, gezien de grootte van het project. Heel hartelijk dank voor deze gulle gestes. Hetzelfde geldt voor de onverwachte steun van de zijde van de Stichting Dirk Bos Fonds, die de kerkelijke bijdragen van de diverse diaconieën in de afgelopen twee jaar verdubbelde met een royale gift van € 10.000, die onder dankzegging werd ontvangen.

Het is ondoenlijk om alle geldgevers en sponsors bij name te noemen, maar in het financieel overzicht op de laatste bladzijde van dit jaarverslag staan deze namen en hun giften vermeld. Samen met de particuliere donateurs is ca. € 90.000 overgemaakt, een voortreffelijk resultaat.

Een bijzondere aanvraag betrof die aan Eureko Achmea Foundation. Wij kregen van dit fonds in september de toezegging dat op onze rekening maar liefst € 50.000 zal worden overgemaakt, als de financiering, incl. het laatstgenoemde bedrag, helemaal voor elkaar is en de donatieovereenkomst getekend zal zijn. Reeds in januari jl. konden wij tot ons grote genoegen melden dat aan de eerste voorwaarde was voldaan. Op 8 februari kon aan de bouw van de uitbreiding begonnen worden, die naar verwachting in juli as. voltooid zal zijn en hopelijk in november feestelijk kan worden geopend.

Onze plannen op Fogo voor 2012

Dit jaar staan de meeste activiteiten in het teken van de bouw en inrichting van de uitbreiding van onze technische school in Ponta Verde. Als u dit jaarverslag leest is de bouw alweer twee maanden bezig. De aannemer, Ir. Canuto, die sinds het jaar 2000 al onze projecten met zijn bouwbedrijf heeft gerealiseerd, is weer enthousiast aan deze grootste opdracht in ons bestaan begonnen.

Voordien moesten er nog de nodige werkzaamheden worden verricht om het belendende perceel grond bouwrijp te maken. Hierbij zijn wij goed geholpen door de Italiaanse wegenbouwmaatschappij Maltauro, die gratis het toiletgebouw en het energiehuisje, waarin vroeger onze generator stond, heeft gesloopt en het sloopmateriaal vervolgens heeft gebruikt voor de verharding van de grond van de genoemde verbreding van de rondweg om Fogo. Als alles volgens plan verloopt is de bouw in de zomer afgerond en kan aan de volgende grote klus worden begonnen, te weten de inrichting van het praktijk- en theorielokaal, de kantine/keuken, het informaticalokaal en de bibliotheek.

De meeste inventaris hiervoor is ons al toegezegd door de Gemeente Gouda, die als gevolg van de verhuizing naar het nieuwe “Huis van de stad” de “oude” inventaris ter beschikking heeft gesteld voor goede-doelen-organisaties. Onze stichting heeft hier optimaal van geprofiteerd. Op deze wijze krijgen wij begin juni heel veel stoelen, tafels, bureaus, bureaustoelen en meer dan 100 mooie computers, die wij deze zomer in een container via Praia naar Fogo zullen gaan vershippen.

Van het Taalinstituut Acceptus in Gouda kregen wij ook al 40 stoelen voor het theorielokaal en de bibliotheek. Wij hebben deze goede gevers getroffen op de “Maatschappelijke Beursvloer”, die eind oktober jl. in het gebouw van de Goudse Verzekeringen voor de eerste maal succesvol gehouden is.

Hoewel het moeilijk goed is in te schatten begroten wij de totale inrichtingskosten, inclusief de vrij hoge transportkosten van de container op zo’n € 15.000. Wanneer de leerlingen van onze school zelf iets kunnen maken, laten we ze dit doen. Hierbij valt te denken aan de keuken en de bibliotheek.

Een nieuw te ontwikkelen project in 2012 in onze technische school is het recyclen van afvalglas tot een (gedeeltelijke) vervanging van de redelijk dure grondstof zand voor de productie van cement en beton voor de vele bouwactiviteiten op Fogo.

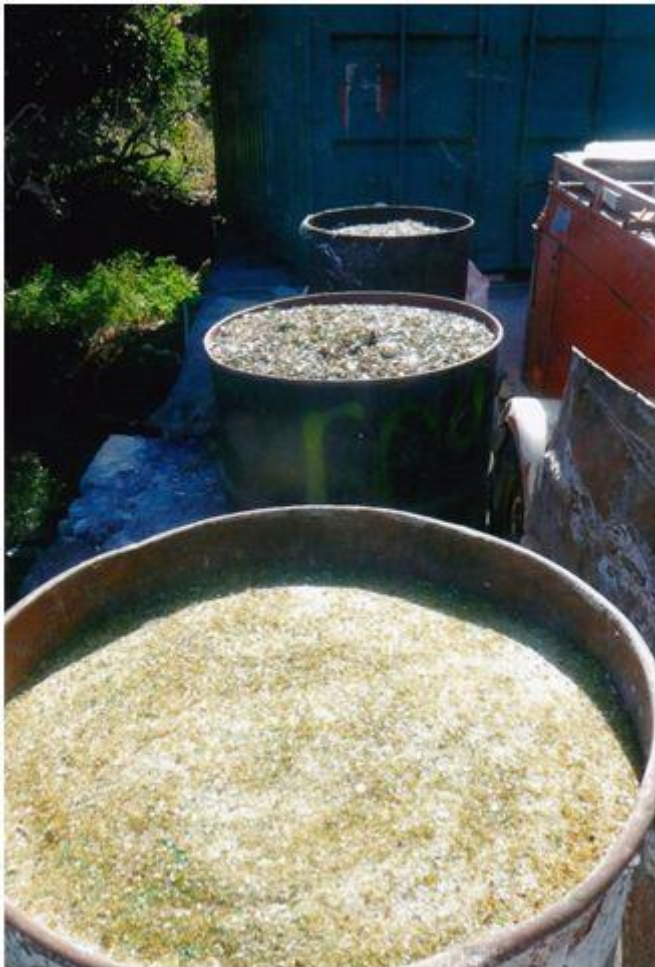
Dit project is bedacht en uitgewerkt door de al eerder genoemde Sarah Krivanka van Peace Corps.

Met name bierflesjes worden in grote hoeveelheden in de ribeira’s (droge rivierbeddingen) gegooid of bij het afval gedumpt. Dit door het ontbreken van een statiegeldsysteem of hergebruik van de fles.

In de regentijd komt er water in deze weggegooides flessen, waardoor er broedplaatsen ontstaan voor de vele muskieten, die in het ergste geval Dengue (knokkelkoorts) kunnen veroorzaken.

Met een geleende vergruizingsmachine zijn in 2010 op kleine schaal al verrassende resultaten bereikt. Wij willen dit recyclingprocedé grootschaliger en meer professioneel maken door de aanschaf van een machine, gekoppeld aan een lopende band met een

geschikt verpakkingssysteem in papieren zakken. Nu wordt het glasgruis nog in grote vaten opgevangen en bewaard.

Eerst zal een goedlopend inzamelingssysteem moeten worden opgezet. Een twaalfstal café's en winkels in en rond om Ponta Verde hebben al toegezegd mee te willen doen en een kleine afval-container bij hun zaak te willen neerzetten, die regelmatig door ons geleegd zal moeten worden.

Als het recyclingproject bij ons een succes wordt heeft dit een stimulerende uitstraling naar andere dorpen of regio's op Fogo. Wij begroten de kosten van dit recyclingproject op ca. € 30.0

Ons derde project, dat wij in 2012 willen starten betreft de sponsoring van leerlingen, die een beroepsopleiding op onze technische school te Ponta Verde willen volgen of van het Lyceum in de hoofdstad San Filipe. De ouders van een groot aantal leerlingen kunnen de kosten van hun opleiding niet zelf betalen. Vooral de hoge transportkosten zijn een probleem. Met een huurauto (aluguer) of een schoolbus voor het dagelijks vervoer zouden zij geholpen kunnen worden. Voor de financiering van deze transportkosten gaan wij derhalve op zoek naar sponsors onder onze donateurs, zodat deze leerlingen een

